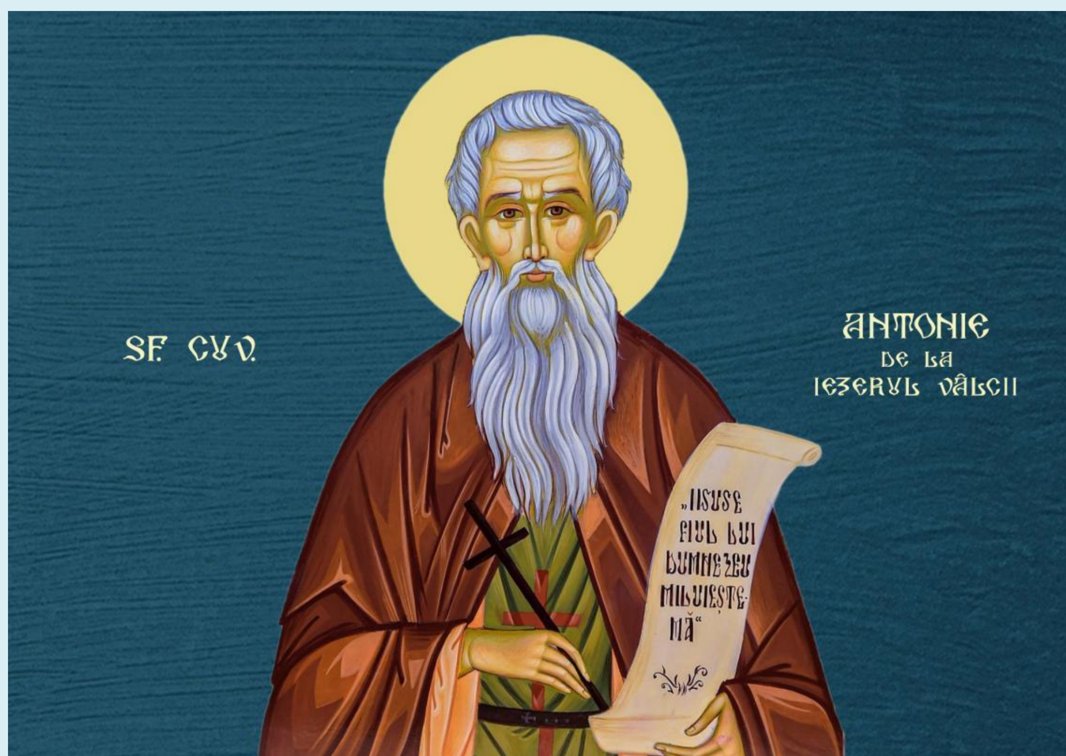
Acatistul cuviosului Antonie de la Iezerul Vâlcea
(23 noiembrie)

Sfântul cuvios Antonie de la Iezerul Vâlcea, România (†1719) (23 noiembrie):

https://www.academia.edu/44702257/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Antonie_de_la_Iezerul_V%C3%A2lcea_Rom%C3%A2nia_1719_23_noiembrie_

https://archive.org/details/sf.-antonie-de-la-iezerul-valcea/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-antonie-de-la-iezerul-valcea

***

Materiale despre Sfântul cuvios Antonie de la Iezerul Vâlcea:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Antonie-de-la-Iezerul-V%C3%A2lcea-(23-nov)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Antonie+de+la+Iezerul+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Antonie+de+la+Iezerul+

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Râvnitor al iubirii de Dumnezeu şi învăpăiat de dumnezeiescul dor, te-ai arătat un nou Antonie cu nevoinţele şi luptele duhovniceşti, împodobitor al chipului mona-

hicesc, te-ai făcut părinte al multora şi grabnic ajutător, pentru care şi noi cu cinstire îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!***

Icosul 1

Ales de Dumnezeu, pentru virtuţile părinţilor tăi, ai urmat calea cea încredinţată, înmulţind talantul ca un vrednic iubitor de cele sfinte, lucrând ziua şi noaptea în via lui Hristos, pentru care ai primit plata ostenelilor tale.
Bucură-te, urmaşul virtuţilor părinteşti;
Bucură-te, ales bine plăcut al lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel împodobit cu darurile cereşti;
Bucură-te, cel ce ţi-ai sfinţit firea cu acestea;
Bucură-te, pământ bun al semănăturii duhovniceşti;
Bucură-te, mărgăritar dezgropat din ţarină;
Bucură-te, că ai crescut pom cu multe roade;
Bucură-te, că şi noi ne hrănim din acestea;
Bucură-te, îţi cântăm şi noi fiii duhovniceşti;
Bucură-te, ajutătorule în toate nevoile;
Bucură-te, biruitorule al ispitelor sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 2-lea

Ca şi marele Antonie, ai fost din tinereţe plin de dor dumnezeiesc, cu alergare neobosită spre cele cereşti, cu râvnă şi lepădare de toate cele nefolositoare, cântând neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

De la început ai pus înainte cele sufleteşti şi apoi cele trupeşti, câştigând vederea cea mai presus de fire, prin lumina harului, ce ai primit-o ca dar de la Dumnezeu.
Bucură-te, următorule marelui Antonie;
Bucură-te, asemenea lui râvnitorule;
Bucură-te, că în chip propriu te-ai înduhovnicit;
Bucură-te, că în pământ nou, roadă nouă ai crescut;
Bucură-te, că în fire proprie harul l-ai primit;
Bucură-te, vas ales al apei duhovniceşti;
Bucură-te, fiu vrednic al neamului tău;
Bucură-te, moştenitor de cinste al darurilor sfinte;
Bucură-te, lucrător harnic al celor încredinţate;
Bucură-te, purtător cu nădejde al crucii lui Hristos;
Bucură-te, neclătit în credinţa mântuirii;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 3-lea
Dorinţa ta să mergi la Sfântul Munte Athos a fost oprită, ca să faci din Sihăstria ta un nou munte Athos, împodobit cu aceleaşi nevoinţe duhovniceşti şi cântări fără oprire de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
În peştera ta săpată în stâncă, paraclis sfânt ai făcut, unde ziua şi noaptea te rugai pentru propriul suflet şi pentru toţi, prin jertfa Liturghiei lui Hristos.
Bucură-te, iubitorule de Dumnezeu;
Bucură-te, căutătorule de cele sfinte;
Bucură-te, râvnitorule al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, doritorule al împărtăşirii Liturghiei;
Bucură-te, închinătorule al jertfei crucii lui Hristos;
Bucură-te, că din propria inimă paraclis ţi-ai făcut;
Bucură-te, că altar în inimă ţi-ai clădit;
Bucură-te, că potir viu lui Hristos te-ai arătat;
Bucură-te, că prescure vie lui te-ai dăruit;
Bucură-te, că chip al Liturghiei te-ai prefăcut;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 4-lea
Om cu firea erai, dar te-ai făcut asemenea îngerilor, că te-ai ridicat de la cele pământeşti la cele cereşti, cu rugăciunea şi cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Multe piedici ţi s-au pus în cale, dar peste toate ai trecut, cu însetare nepotolită de cele dumnezeieşti, prin care şi noi ne întărim, lăudându-te.
Bucură-te, alergătorule după cele cereşti;
Bucură-te, însetatule după cele dumnezeieşti;
Bucură-te, cel care ai descoperit înşelăciunea;
Bucură-te, cel care ai călcat peste ea;
Bucură-te, care pe satana ai ruşinat;
Bucură-te, că mintea ţi-ai smerit;
Bucură-te, că minte de har ai dobândit;
Bucură-te, că inima de carne în inimă de duh ai prefăcut;
Bucură-te, că sângele trupesc în cel duhovnicesc l-ai schimbat;
Bucură-te, că om suprafiresc te-ai făcut;
Bucură-te, că ochii de suflet ţi-ai deschis;
Bucură-te, că vederea de duh ai primit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 5-lea
Puterea cea de sus te-a întărit, să urci fără oprire la cele înalte, deşi om neputincios erai, neclintit stând ziua şi noaptea în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Cu cât te nevoiai mai mult, cu atât duhurile rele te ispiteau cu tot felul de momeli, dar prin credinţă şi nădejde, pe toate le-ai învins.
Bucură-te, fiu al dumnezeieştii împărăţii;
Bucură-te, lăcaş al Sfântului Duh;
Bucură-te, făclie a luminii de har;
Bucură-te, privire pătrunzătoare până înlăuntru;
Bucură-te, văzător al celor nevăzute;
Bucură-te, floare de piatră duhovnicească;
Bucură-te, izvor din stâncă;
Bucură-te, biserică vie a lui Hristos;
Bucură-te, linişte de cântare lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel îmbogăţit cu sufletul;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 6-lea
Nevoindu-te cu toate ostenelile pustniceşti şi mai ales cu slujirea Sfintei Liturghii, ai primit cu adevărat împărtăşirea lui Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Nu ai plecat la pustie ca să fugi de oameni, ci ca să te apropii şi mai mult de Dumnezeu, ca să fii şi mai de ajutor celor necăjiţi.
Bucură-te, părinte înţelepţit de har;
Bucură-te, cuvios al celor sfinte;
Bucură-te, luptător neobosit cu cele potrivnice;
Bucură-te, slujitorule al împărăţiei de sus;
Bucură-te, credinciosul Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, stâlp de viaţă monahicească;
Bucură-te, icoană de trăire sihăstrească;
Bucură-te, povăţuitor iscusit al călugărilor;
Bucură-te, desluşitor al tainelor ascunse;
Bucură-te, descoperitorul vicleniilor ucigătoare;
Bucură-te, împăcarea învrăjbiţilor;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 7-lea

Tot mai mult doreai cele duhovniceşti, făcând din paraclisul peşterii unde sihăstreai, un colţ de Rai, cu neîncetată cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

În Rai era pomul vieţii, iar în sihăstria ta era Liturghia lui Hristos, noul pom al vieţii celei nemuritoare.
Bucură-te, om îngeresc;
Bucură-te, înger omenesc;
Bucură-te, tăinuitorule al darurilor de sus;
Bucură-te, cel ce ai câştigat viaţa de Rai;
Bucură-te, slujitorule al dumnezeieştii petreceri;
Bucură-te, că pe şarpele căderii l-ai ruşinat;
Bucură-te, că în picioare capul lui l-ai călcat;
Bucură-te, că prin mântuirea ta şi noi ne mântuim;
Bucură-te, că urmându-te, darurile tale primim;
Bucură-te, cel ce te-ai unit cu Dumnezeu;
Bucură-te, că prin aceasta păcatul l-ai biruit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 8-lea

Ca un luceafăr al dragostei de Dumnezeu, ai strălucit prin desele privegheri de toată noaptea, alungând întunericul înşelăciunii păcatului, câştigând iertarea crucii lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Tu însuţi ţi-ai tămăduit bolile şi ranele, prin darul slujirii lui Dumnezeu, prin care şi noi apoi primim tămăduiri ale suferinţelor noastre.
Bucură-te, podoaba cuvioşilor;
Bucură-te, prin care şi noi câştigăm nădejdea mântuirii;
Bucură-te, mângâietorul bolnavilor;
Bucură-te, vindecătorule suferinţelor ascunse;
Bucură-te, îndreptătorule al celor greşiţi;
Bucură-te, cel care moi inimile celor învrăjbiţi;
Bucură-te, îmblânzitorul celor înrăiţi;
Bucură-te, alungarea farmecelor necurate;
Bucură-te, dezlegătorule al legăturilor vrăjitoreşti;
Bucură-te, ocrotitorul celor feciorelnici;
Bucură-te, scăparea de duhul desfrânării;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 9-lea

Douăzeci şi opt de ani te-ai ostenit în sihăstrie, dorind mereu cele duhovniceşti, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Atât de mult cereai Domnului darul rugăciunii neîncetate, încât ziua şi noaptea te nevoiai să o câştigi.
Bucură-te, rugătorule fierbinte;
Bucură-te, purtătorule de rugăciune;
Bucură-te, că şi în somn te rugai;
Bucură-te, că darul ei l-ai primit;
Bucură-te, că mulţi la rugăciunea ta alergau;
Bucură-te, că mulţi la rugăciunile tale se împlineau;
Bucură-te, că şi noi la rugăciunea ta nădăjduim;
Bucură-te, că din darul rugăciunii tale ne hrănim;
Bucură-te, că prin tine şi noi dar de rugăciune dobândim;
Bucură-te, părinte omul rugăciunii;
Bucură-te, cuvioase, chipul rugăciunii neîncetate;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 10-lea

Atât de mult doreai să dobândeşti rugăciunea neîncetată a inimii, rugând mereu pe Maica Domnului să ţi-o înlesnească prin cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Şi într-o zi la Sfânta Liturghie, în timpul axionului însuşi Maica Domnului, ţi se arată parcă aievea, cum îţi dă un potir să-l ţii la piept, din care ai simţit că iese o putere de rugăciune.
Bucură-te, că din potirul Liturghiei rugăciunea ai primit;
Bucură-te, că prin Maica Domnului potirul Domnului Iisus ţi s-a dăruit;
Bucură-te, că potirul inimii ţi s-a dezvăluit;
Bucură-te, că prin acesta rugăciunea neîncetată ai pornit;
Bucură-te, că de atunci izvor de rugăciune curge din inima ta;
Bucură-te, că ai devenit propovăduitorul acesteia;
Bucură-te, că pe toţi la rugăciune îi îndemni;
Bucură-te, povăţuitorule al tainei rugăciunii;
Bucură-te, descoperitorul rugăciunii din potirul Liturghiei;
Bucură-te, că făcând inima potir, rugăciunea se primeşte;
Bucură-te, că prin Maica Domnului aceasta se dobândeşte;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 11-lea
După mutarea ta din această lume, în smerenie ai vrut să rămâi, neuitând însă pe fiii tăi duhovniceşti, ce cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Şi noi avem mare nevoie de ajutorul tău, de aceea ne-ai dat totuşi sfintele tale moaşte, prin care cele de trebuinţă să primim.
Bucură-te, părintele nostru duhovnicesc;
Bucură-te, iubire de părinte mult îndurătoare;
Bucură-te, prin care milă primim;
Bucură-te, grabnicule ajutător în nevoi;
Bucură-te, ocrotitorul nostru întru primejdii;
Bucură-te, ascultătorul necazurilor noastre;
Bucură-te, alinătorul suferinţelor noastre;
Bucură-te, opritorul răutăţii viclene;
Bucură-te, potolirea şi alungarea duhurilor desfrânării;
Bucură-te, liman de scăpare;
Bucură-te, degrabă împăcare a celor învrăjbiţi;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 12-lea
Îţi mulţumim, Sfinte părinte, că nu te-ai scârbit de neputinţele şi păcătoşenia noastră. Te rugăm, nu ne lepăda dintre fiii tăi duhovniceşti, că şi noi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Te rugăm, Sfinte cuvioase părinte Antonie, cel care ştii ispitele vieţii pământeşti, ajută-ne în tot ceasul de cumpănă şi încercare;
Bucură-te, milă de cer pentru noi pământenii;
Bucură-te, iertare coborâtă de sus;
Bucură-te, prevedere şi scăpare de primejdii;
Bucură-te, întărire în ceas de ispită;
Bucură-te, care ne plăteşti din faptele tale, datoriile noastre;
Bucură-te, milostiv nouă celor nevrednici;
Bucură-te, îţi cântăm şi noi cei săraci cu sufletul;
Bucură-te, te lăudăm şi noi umiliţii;
Bucură-te, părinte bun şi iertător;
Bucură-te, cel care niciodată nu ne lepezi;
Bucură-te, dragoste care de nimic nu se împuţinează;
Bucură-te, dăruire, care niciodată nu conteneşte;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte noule Antonie, părintele nostru, cu rugăciunile tale neîncetate şi pe noi ne ajută să putem duce crucea noastră până la învierea sufletului, ca să fim şi noi fii împărăţiei lui Hristos, unde să cântăm veşnic: ***Aliluia!***

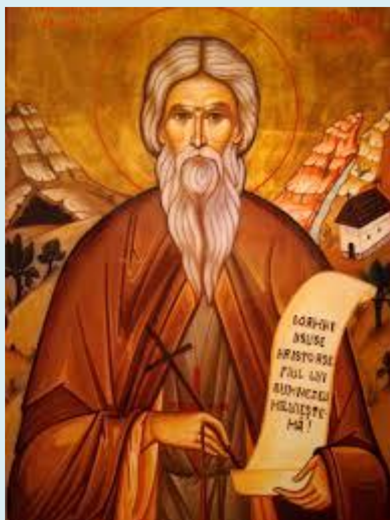
Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1
Ales de Dumnezeu, pentru virtuţile părinţilor tăi, ai urmat calea cea încredinţată, înmulţind talantul ca un vrednic iubitor de cele sfinte, lucrând ziua şi noaptea în via lui Hristos, pentru care ai primit plata ostenelilor tale.
Bucură-te, urmaşul virtuţilor părinteşti;
Bucură-te, ales bine plăcut al lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel împodobit cu darurile cereşti;
Bucură-te, cel ce ţi-ai sfinţit firea cu acestea;
Bucură-te, pământ bun al semănăturii duhovniceşti;
Bucură-te, mărgăritar dezgropat din ţarină;
Bucură-te, că ai crescut pom cu multe roade;
Bucură-te, că şi noi ne hrănim din acestea;
Bucură-te, îţi cântăm şi noi fiii duhovniceşti;
Bucură-te, ajutătorule în toate nevoile;
Bucură-te, biruitorule al ispitelor sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!

Condacul 1
Râvnitor al iubirii de Dumnezeu şi învăpăiat de dumnezeiescul dor, te-ai arătat un nou Antonie cu nevoinţele şi luptele duhovniceşti, împodobitor al chipului monahicesc, te-ai făcut părinte al multora şi grabnic ajutător, pentru care şi noi cu cinstire îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte, noule Antonie!***

Şi apoi se citeşte aceasta:

Rugăciune

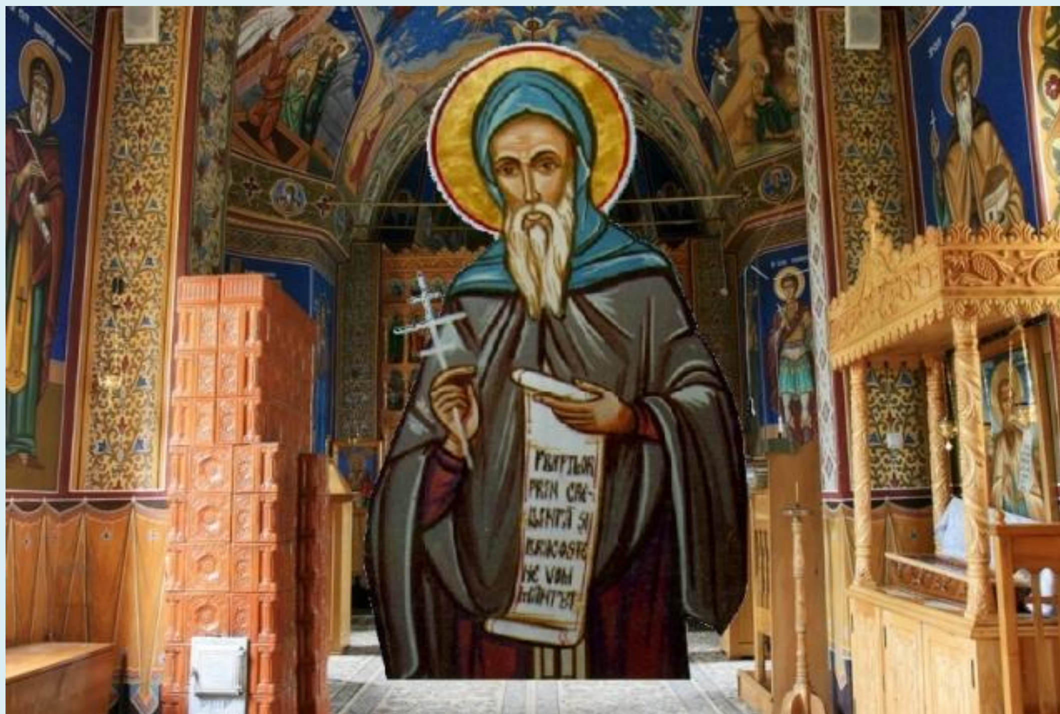

Îţi mulţumim, Doamne Iisuse Hristoase, că ne-ai dăruit pe părintele nostru Antonie de la Iezer, ca să ne fie mijlocitor şi ajutător în neputinţele noastre. Dacă nu am avea pe sfinţii tăi rugători, ce ne-am face noi ?...

Sfinte părinte Antonie, toată viaţa ta ai închinat-o iubirii de Dumnezeu, coboară o picătură de iubire şi pentru noi. Suntem răi şi cu păcate de moarte, dar nu deznădăjduim de mântuirea noastră, alergând şi la sprijinul tău.

Roagă-te, Sfinte părinte, noul Antonie şi pentru noi, împreună cu prea curata Născătoare de Dumnezeu, mijlocitoarea lumii către Hristos. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Sfântul Antonie de la Iezeru-Vâlcea

Acest fericit părinte Antonie era de neam român şi a trăit pe vremea bine-credinciosului voievod Matei Basarab şi a voievodului martir Sfântul Con-stantin Brâncoveanu. ***A crescut în dreapta credinţă mergând de mic la Sfânta Biserică, unde îşi găsea desfătarea sufletească. Înaintând cu vârsta a ajuns preot, spre slava lui Dumnezeu şi bucuria duhovnicească a părinţilor săi.***

Lăsând desfătarea lumii acesteia, a îmbrăţişat viaţa monahicească în prea frumoasa pustie de la Schitul Iezeru, în ţinutul Vâlcii. Aici Cuviosul Antonie s-a arătat dintru început foarte sârguincios la toată osteneala şi asprimea vieţii mânăstireşti. Atât de mare era nevoinţa sa, încât celorlalţi vieţuitori din chinovie li se părea că fericitul Antonie ar fi în trup duhovnicesc.

Dorind să sporească nevoinţele sale, cu blagoslovenia egumenului mânăstirii a mers la episcopul locului, Ilarion, să-i ceară binecuvântarea să plece în Muntele Athos. Episcopul cunoscându-l că este monah îmbunătăţit şi poate fi multora de folos aici, a stăruit ca el să rămână în ţară. Deci, întorcându-se cuviosul la Schitul Iezeru şi văzând că Biserica se ruinează, s-a umplut de râvnă şi, cu ajutorul lui Dumnezeu, al episcopului Ilarion şi cu agoniseala lui a reînnoit sfântul locaş.

După multe nevoinţe, cuviosul Antonie s-a aprins de dorul pustniciei, pentru care fapt, cu binecuvântarea egumenului său a ieşit din schit şi cercetând mai îndeaproape pustia, a găsit o peşteră mică într-o stâncă. Acolo, singur a săpat o bisericuţă în care s-a rugat neîncetat ziua şi noaptea. Urâtorul de oameni, diavolul însă, i-a adus multe ispite şi supărări, dar pe toate le-a biruit cu darul lui Dumnezeu, cu rugăciunea şi neîncetata lucrare. Cine poate să spună privegherile cuviosului de toată noaptea, postirile şi plecăciunile genunchilor săi?

Cuviosul Antonie era mic de stat şi gârbov de bătrâneţe, barbă deasă, scurtă şi destul de albă, vesel la căutătură, obrazul frumos, puţin iute din fire şi lesne iertător. Îmbrăcămintea sa era simplă şi numai cele de trebuinţă purta.

Pentru înfrânarea trupului purta un brâu din lanţuri de fier împrejurul său, iar hrana sa o lua abia la al nouălea ceas şi atunci numai pâine uscată şi apă, dar acelea cu măsură. Vin şi băutură ameţitoare nu a gustat niciodată. Pe pat nu dormea, ci numai pentru osteneală stătea rezemat de nişte pietre. ***Lacrimile nu-i lipseau din ochi niciodată la rugăciune.***

Cu harul lui Dumnezeu, cuviosul cunoscând că trecerea din lumea aceasta îi este aproape, a chemat pe ucenicul său Nicolae, cu patruzeci de zile mai înainte şi i-a spus în taină: "Sfârşitul mi s-a apropiat. După ieşirea sufletului, să te nevoieşti să pui trupul meu în gropniţa pe care eu am săpat-o aici în piatră".

După patruzeci de zile, îmbolnăvindu-se cuviosul, vorbind în pace cuvinte de învăţătură pentru suflet, a adormit în Domnul.